NEWS HIGHLIGHTS

UUM Universiti Utara Malaysia

☐ New Straits Times ☑ Utusan Malaysia ☐ Kosmo! ☐ BH
☐ Sinar ☐ Star ☐ Metro

Date: 26/10/26 Page: 5

UUM/AA88/UM/26.10.2026/P:5(1-2)

JEREBU yang melanda Malaysia membuktikan bahawa sistem pendidikan perlu bersedia menghadapi gangguan yang tidak dapat dijangka.

Pendidikan terjejas ketika jerebu?

JEREBU yang melanda Malaysia pada Oktober 2026 sekali lagi menguji kesiapsiagaan sistem pendidikan negara. Apabila kualiti udara merosot ke tahap tidak sihat, keselamatan murid menjadi keutamaan sehingga penutupan sekolah dan pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran di rumah (PdPR) perlu dipertimbangkan. Namun, di sebalik langkah melindungi kesihatan anak-anak, sejauh manakah anak-anak dapat meneruskan pembelajaran dengan berkesan apabila bilik darjah berpindah ke rumah?

Isu ini bukan sekadar berkaitan pencemaran udara, tetapi turut melibatkan kesamarataan pendidikan, kemampuan keluarga, kesediaan guru dan kesejahteraan emosi murid.

Salah satu cabaran utama PdPR ialah memastikan murid benar-benar memahami pelajaran, bukannya sekadar hadir dalam talian atau menghantar tugasan. Pembelajaran yang terlalu bergantung pada skrin boleh menyebabkan keletihan, manakala tugasan yang berlebihan boleh menimbulkan tekanan kepada murid dan ibu bapa. Guru perlu menyesuaikan kaedah pengajaran dengan situasi semasa. Rakaman video pendek, nota ringkas, latihan kendiri dan bahan pembelajaran bercetak boleh digunakan mengikut kesesuaian. Bagi murid yang mempunyai akses internet terhad, guru boleh menyediakan tugasan alternatif yang boleh disiapkan tanpa sambungan internet berterusan.

Untuk memastikan PdPR lebih berkesan ketika jerebu: Pertama, kerajaan dan pihak sekolah perlu menyediakan pelan pembelajaran kecemasan yang jelas apabila berlaku jerebu atau bencana lain. Pelan tersebut perlu menerangkan kaedah PdPR, jadual pembelajaran, saluran komunikasi dan pilihan alternatif bagi murid yang menghadapi masalah internet.

Kedua, bantuan peranti dan capaian internet perlu diberikan secara bersasar kepada keluarga yang memerlukan. Pihak sekolah juga boleh mengenal pasti murid yang berkongsi peranti supaya jadual dan tugasan dapat disesuaikan dengan keadaan mereka.

Ketiga, guru perlu mengamalkan pendekatan pembelajaran yang fleksibel. Tempoh kelas dalam talian boleh diseimbangkan dengan aktiviti luar talian, manakala tugasan perlu dirancang mengikut tahap umur dan kemampuan murid.

Keempat, ibu bapa perlu membantu anak-anak membentuk rutin harian yang seimbang antara pembelajaran, rehat dan aktiviti di dalam rumah. Kesihatan fizikal dan emosi perlu diberikan perhatian, terutamanya apabila anak-anak terpaksa berada di rumah dalam tempoh yang panjang.

Kelima, pemantauan kualiti udara dan arahan rasmi perlu dijadikan panduan utama. Ibu bapa serta pihak sekolah hendaklah merujuk maklumat Jabatan Alam Sekitar dan arahan Kementerian Pendidikan untuk menentukan tindakan yang sesuai, bukannya bergantung pada keadaan cuaca yang dilihat semata-mata.

Jerebu yang melanda Malaysia membuktikan bahawa sistem pendidikan perlu bersedia menghadapi gangguan yang tidak dapat dijangka. Pelaksanaan PdPR dapat membantu memastikan pembelajaran diteruskan apabila persekolahan secara fizikal terjejas, tetapi keberkesanannya bergantung pada kemudahan, sokongan dan pendekatan yang digunakan.

Statistik penutupan sekolah dan jurang akses internet menunjukkan bahawa cabaran ini melibatkan lebih daripada sekadar pertukaran tempat belajar. Ia turut menyentuh soal keadilan pendidikan, kesejahteraan keluarga dan keupayaan sistem pendidikan menyesuaikan diri dengan keadaan luar biasa. Justeru, tanggungjawab memastikan pendidikan anak-anak tidak terabai tidak boleh diletakkan pada bahu ibu bapa semata-mata. Kerajaan, pihak sekolah, guru, majikan dan masyarakat perlu berganding bahu menyediakan sokongan yang mencukupi.

DR. NORASYIKIN MOHAIYUDDIN
Pusat Pengajian Pendidikan,
Universiti Utara Malaysia